

ת"פ 7799/05/15 - מדינת ישראל נגד אפרים איוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7799-05-15 מדינת ישראל נ' איוב

בפני בעניין:	כב' השופט אילן סלע מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות משטרת ישראל - שולחת תביעות יהודה שי, ע"י עו"ד מוטי בניטה נגד אפרים איוב
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין

הכרעת הדין וטענות ב"כ הצדדים

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרצות למגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק.
2. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין מיום 22.11.17, ובקצירת האומר יצוין כי עובר ליום 25.04.15 בשעה 00:05 התפרץ הנאשם יחד עם מנשה אדרי (להלן: "השותף" או "מנשה") לבית מגורים בביתר עילית, לאחר ששברו את מנעול הצילינדר של סורג חלון הממ"ד באמצעות מכשיר חד מנופי שהוחדר בין סורג החלון למסגרת הסורג המקובעת לקיר, פתחו את הסורג על ידי הפעלת לחץ ולאחר מכן דחפו את חלון הממ"ד בכח ונכנסו לבית. הנאשם ומנשה גנבו מהבית תליון מטבע זהב, 3 טבעות זהב, שרשרת זהב, דולרים אמריקאים בסכום של 1,000 דולר, 71 שטרות של פאונד בריטי וכסף ישראלי בשווי של 3,290 ₪.
3. נוכח גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות הוגש תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר נלמד על נסיבות חייו של הנאשם, בין היתר כי עלה עם משפחתו מאתיופיה בהיותו בן 4, גדל בשכונת מצוקה לצד נערי שוליים, והיותו מעורב בפלילים בתחומים שונים מגיל 12. הנאשם התקשה לעמוד ביעדי תכנית טיפול שהתוותה לו. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מצבו הנוכחי והתנהלותו, נוטה לטשטש את הבעייתיות שבהתנהגותו וגילה חוסר מוטיבציה בתהליכים שהוצעו לו. הוא חש "קורבן" ומוטרד על ידי רשויות החוק והמשטרה. בשולי התסקיר לצד ציון התרשמותה הסיכון להישנות עבירות בשל אי לקיחת אחריות ודפוסי התנהגות בעייתיים, ציינה קצינת המבחן כי לשליחתו של הנאשם למאסר בפועל בין כותלי הכלא עלולות להיות השלכות פוגעניות בו ובעתידו ולחשוף אותו לערכים

שליליים ועבריינים. היא באה בהמלצה להשית עליו עונש מאסר בעבודות שירות.

4. ב"כ המאשימה בטיעוניו עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם, הפגיעה ברכוש הזולת, בפרטיותו בשלוותו, ובביטחונו והחשש מפגיעה בגוף. לדבריו, מתחם העונש ההולם של מקרה זה בנסיבותיו נע ממאסר של 12 חודשים ועד ל-24 חודשים, והוא תמך טיעוניו בפסיקה.

5. באשר לנאשם נטען כי הוא לא נטל אחריות על מעשיו, התסקיר בעניינו שלילי ומלמד על אופיו. לצד זאת הדגיש ב"כ הנאשם את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות סמים ורכוש ובין היתר ביצע שתי עבירות של היזק לרכוש בזדון כאשר נכנס למקלט ששייך לאחרים, שבר את המנעול שהיה במקום וגרם נזק לרכוש שהיה שם, ולאחר שהבחין כי המקום מצולם הוא שבר את המצלמה (ת"פ 25976-02-16), כל זאת תוך הפרת תנאי השחרור בתיק זה. מכאן המסוכנות להישנות המעשים הנשקפת מהנאשם.

6. עוד נטען כי מנשה, שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, נשפט ל-12 חודשי מאסר, עונש לו עתרו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, וזאת כשעברו הפלילי של מנשה בעת גזירת דינו בגין מקרה זה היה קל יותר מזה של הנאשם. נתבקש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ל-18 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

7. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בעבירת התפרצות נע ממאסר בעבודות שירות עד מאסר בפועל של 10-12 חודשים. באשר לנאשם נטען כי הוא עשה טעות ולמד ממנה וכיום הוא עובד בעבודה מסודרת ומעסיקו מרוצה ממנו. נטען כי יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות, ולהיותו נתון במשך שנה במעצר בית מלא כשמלבד אירוע הכניסה למקלט הוא לא הפר את תנאי השחרור. הכניסה למקלט כשלעצמה לא הייתה פריצה ואין מדובר בעבירת רכוש כי אם בפעולה של תסכול.

8. באשר להשוואת הנאשם למנשה, נטען כי הודאתו של מנשה באה נוכח מעצרו על פריצה נוספת שהביא אותו להסכים להסדר כולל. למנשה, כך נטען, היו הרשעות קודמות ומאסר על תנאי חב הפעלה. גם נטען כי הנאשם נגרר אחרי מנשה במקרה זה. נתבקש לאמץ את תסקיר שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

9. הנאשם ציין כי הוא לא נכח בהתפרצות ולמעשה נפל קורבן למעשיו של אחר. לדבריו, הוא עובד כיום אצל מעסיק שמציב לו גבולות וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

10. העבירות שביצע הנאשם הינן חמורות. פריצה לביתו של אדם אינה רק פגיעה ברכושו כי אם פגיעה קשה בפרטיותו ובתחושת הביטחון שלו (ראו: ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (פורסם בנבו, 31.12.08). תחושת הפחד המלווה אדם שפרצו לביתו מלווה אותו לעיתים זמן רב. עגמת הנפש מכך מרובה. צודק ב"כ המאשימה כי בעבירת התפרצות לבית קיים פוטנציאל לפגיעה בגוף ואף בנפש. כבר חכמנו ז"ל עמדו על כך שהתורה החמירה בעונשו

של בא במחתרת בשל החזקה שאם יעמוד בעל הבית כנגדו לנסות למנעו מהגניבה, עלול הפורץ להורגו (ראו: רמב"ם, **משנה תורה**, פרק ט הלכה ט).

11. נסיבות מקרה זה חמורות נוכח ביצועה בצוותא עם אחר ותוך שבירת מנעול הצילינדר של סורג חלון הממ"ד. גם הרכוש שנגנב אינו מבוטל. פסיקת בתי המשפט מלמדת על מתחם עונש הולם בנסיבות דומות של תקופת מאסר הנעה בין 6 ל-24 חודשים (השוו: ע"פ (מחוזי-מרכז) 57513-07-15 **זצני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.05.16); רע"פ 4156/13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.06.13); ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.08.14); ע"פ (מחוזי-ת"א) 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.01.13)), לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי במקרים המתאימים.

מכאן לנאשם.

12. הנאשם יליד 1995, כיום בן 23. בעברו הרשעות בעבירות רכוש, סמים בכלל זה עבירות סחר. תוך כדי ניהול תיק זה הוא ביצע 2 עבירות של היזק לרכוש במזיד תוך כדי הפרת הוראה חוקית.

13. הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו והתסקיר בעניינו מציג תמונה לא פשוטה. בכלל זה, כאמור, התרשמות מקושי של הנאשם בלקיחת אחריות לא רק על המעשה בגינו הורשע אלא על מצבו הכללי והבעייתיות שבהתנהגותו. העונשים שהושטו עליו עד היום, בכלל זה מאסר בעבודות שירות לא הרתיעו את הנאשם מלשוב על מעשיו, אף תוך כדי ביצוע העונש ושעה שעונש מאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד כנגדו. לזכותו עומדים גילו הצעיר בזמן ביצוע העבירות ונסיבות חייו שהביאו אותו לעולם הפשע בגיל צעיר. יש להביא בחשבון גם תקופת מעצר הבית. בשים לב לאמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם במחצית המתחם.

13. עם זאת, יש לתת את הדעת גם על עקרון האחידות בענישה, לפיו "יש להחיל שיקולי ענישה דומים על משיבי עוברים דומות, ובאותן נסיבות" (ראו: רע"פ 5619/12 **חמאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.08.13); ע"פ 2400/13 **חמור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.03.14), ויש להבטיח "קיומו של יחס הולם בין עונשיהם של שותפים לאותו מעשה עבירה או פרשיה עבריינית, כך שמדרגה ענישה - שבהן שותפים לבין עצמם - ישקף את חלקם היחסי בפעילות העבריינית" (ע"פ 4597/14 **פיצו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.09.14). בשים לב לכך ששותפו של הנאשם לביצוע העבירות נדון ל-12 חודשי מאסר, כשאני סבור כי קיים הבדל משמעותי ביניהם, לא לעניין האחריות לעבירות במקרה שבפני ולא לעניין עברם הפלילי עובר לגזירת דינם בגין מעשה זה, למעט העובדה כי השותף, מנשה, נטל אחריות והודה בביצוע העבירות, יהיו סיבותיו אשר יהיו - אני סבור כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בדומה לעונשו של השותף.

14. לא נעלם ממני כי כיום הנאשם עובד במקום עבודה קבוע מזה כשנה וחצי, וייתכן ויש יסוד לחששה של קצינת המבחן כי לשליחתו של הנאשם למאסר בפועל בין כותלי הכלא עלולות להיות השלכות לא טובות. ואולם במכלול הנסיבות, הן של ביצוע העבירות והן של הנאשם, כפי שפורטו, לא ניתן להימנע משליחתו של הנאשם לכלא ולא נותר

אלא לקוות שבמהלך תקופה זו, יטול הנאשם את עצמו בידיו וייקח אחריות על התנהגותו מכאן ולהבא.

בשים לב לאמור אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 12 חודשי מאסר, זאת בניכוי ימי מעצרו. הצדדים יעבירו הודעה מוסכמת בדבר ימי המעצר תוך 7 ימים.
2. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
3. 3 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.
4. פיצוי למתלוננים בסך של 1,500 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 יום מהיום. המאשימה תמסור פרטי המתלוננים בתוך 30 יום.
5. בשים לב לעונש המאסר ושאר רכיבי העונש, איני סבור כי יש להשית קנס.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, במעמד המתייצבים.